

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 1 juni 2017¹

”Dumpning — Import av vinsyra med ursprung i Kina — Ändring av den slutgiltiga antidumpingstullen — Partiell interimsoversyn — Status som företag som verkar i en marknadsekonomi — Kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna återspeglar i stort sett marknadsvärdena — Förändrade omständigheter — Motiveringsskyldighet — Tidsfrist för att anta ett beslut om status som företag som verkar i en marknadsekonomi — Rätten till försvar — Artikel 20.2 i förordning (EG) nr 1225/2009”

I mål T-442/12,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, Changzhou (Kina), företrätt av E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma och J. Cornelis, avocats,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Boelaert, i egenskap av ombud, inledningsvis biträdd av advokaten G. Berrisch och N. Chesaites, barrister, därefter av G. Berrisch och B. Byrne, solicitor, och slutligen av advokaten N. Tuominen,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av M. França och A. Stobiecka-Kuik, därefter av M. França och J.-F. Brakeland, samtliga i egenskap av ombud,

och av

Distillerie Bonollo SpA, Formigine (Italien),

Industria Chimica Valenzana SpA, Borgoricco (Italien),

Distillerie Mazzari SpA, Sant’Agata sul Santerno (Italien),

Caviro Distillerie Srl, Faenza (Italien),

och

Comercial Química Sarasa, SL, Madrid (Spanien),

¹ — Rättegångsspråk: engelska.

företrädna av R. MacLean, solicitor,

intervenienter,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 626/2012 av den 26 juni 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 349/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 182, 2012, s. 1), i den del den avser sökanden,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden A. M. Collins (referent) samt domarna M. Kancheva och R. Barents,

justitiesekreterare: handläggaren C. Heeren,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 15 december 2016,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Vinsyra används i vin, i dryckes- och livsmedelstillsatser, som fördröjningsmedel i gips och i andra produkter. I Europeiska unionen och i Argentina framställs L+-vinsyra från biprodukter från vinframställning, så kallade jäsningsrester, som omvandlas till kalciumtartrat och därefter till vinsyra. I Folkrepubliken Kina framställs L+-vinsyra och DL-vinsyra från bensen, som omvandlas till maleinsyraanhydrid, därefter till maleinsyra och slutligen till vinsyra. Den vinsyra som framställs genom kemisk syntes har samma fysiska och kemiska egenskaper och samma grundläggande användningsområden som den som framställs från biprodukter från vinframställningen. Som svar på en fråga från tribunalen under förhandlingen har parterna bekräftat att DL-vinsyra endast framställs i Kina.
- 2 Den 24 september 2004 tog Europeiska kommissionen emot ett klagomål angående dumpning inom vinsyrasektorn från flera europeiska tillverkare, bland annat Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA och Industria Chimica Valenzana SpA.
- 3 Kommissionen offentliggjorde den 30 oktober 2004 ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av karboxylsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 267, 2004, s. 4).
- 4 Den 27 juli 2005 antog kommissionen förordning (EG) nr 1259/2005 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 200, 2005, s. 73).
- 5 Den 23 januari 2006 antog Europeiska unionens råd förordning (EG) nr 130/2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 23, 2006, s. 1).

- 6 Efter offentliggörandet, den 4 augusti 2010, av ett tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa antidumpningsåtgärder snart kommer att löpa ut (EUT C 211, 2010, s. 11), mottog kommissionen den 27 oktober 2010 en begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång av dessa åtgärder från Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari och Industria Chimica Valenzana.
- 7 Kommissionen offentliggjorde den 26 januari 2011 ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång och en översyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 24, 2011, s. 14), med stöd av artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (nedan kallad grundförordningen).
- 8 Den 9 juni 2011 ingav de fem bolag som nämnts i punkt 6 ovan en begäran om en partiell interimsoversyn avseende två tillverkare/exportörer, bland annat sökanden Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, med stöd av artikel 11.3 i grundförordningen.
- 9 Den 29 juli 2011 publicerade kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 223, 2011, s. 16), enligt artikel 11.3 i grundförordningen.
- 10 Kommissionen sände den 1 augusti 2011 ett frågeformulär och en blankett avseende ansökan om status som företag som verkar i en marknadsekonomi (nedan kallad marknadsekonomisk status). Sökanden sände sin ansökan till kommissionen den 26 augusti 2011 och det vederbörligen ifyllda frågeformuläret den 1 september 2011.
- 11 Kommissionen tillställde den 3 oktober 2011 sökanden en begäran om upplysningar. Kommissionen bad särskilt att sökanden skulle inkomma med bevis för att priset på de råvaror sökanden använde motsvarade marknadsvärdet, eftersom källan för den aktuella råvaran var råolja, det vill säga en produkt som säljs på världsmarknaden.
- 12 Sökanden svarade på kommissionens begäran den 17 oktober 2011 och preciserade att den bensen sökanden använde var ett derivat av koks och inte av råolja. Sökanden tillhandahöll ett diagram som utvisade sökandens inköspriser för bensen som tillverkats av koks och ett diagram som utvisade priset för bensen tillverkat av koks i norra Folkrepubliken Kina. Sökanden tillade att bolagets inköspris för bensen motsvarade värdet på den kinesiska marknaden.
- 13 Den 14 och den 15 november 2011 gjorde kommissionen ett kontrollbesök i sökandens lokaler.
- 14 Den 1 februari 2012 sände kommissionen ett meddelande till sökanden angående dennes ansökan om marknadsekonomisk status, med uppgift om att kommissionen avslagit ansökan och med uppgift om de väsentliga omständigheter och överväganden som låg till grund för avslagsbeslutet. I meddelandet angavs särskilt att den bensen sökanden använde, enligt sökanden, hade tillverkats av koks och inte av råolja. I meddelandet angavs vidare att kostnaden för bensen utgjorde den största delen av råvarukostnaderna, vilka i sin tur stod för nästan halva kostnaden för tillverkningen av vinsyra. Enligt meddelandet kunde varje snedvridning av priset på bensen följaktligen påtagligt påverka kostnaden för att tillverka vinsyra i Folkrepubliken Kina. Slutligen angavs i meddelandet att priset på bensen i Folkrepubliken Kina var mellan 19 och 51 procent lägre än i Europa och i Förenta staterna.
- 15 Sökanden sände sina kommentarer på det meddelande som nämns i punkt 14 ovan till kommissionen den 13 februari 2012. Sökanden gjorde bland annat gällande att tullen på 40 procent på export av bensen hade ersatts av en preliminär tull på 0 procent. Sökanden betonade dessutom att den bensen

sökanden använde sig av hade tillverkats av koks och att den jämförelse av priser på bensen som kommissionen genomfört således var felaktig, eftersom bensen hade tillverkats av råolja i Europa och i Förenta staterna.

- 16 Kommissionen sände den 11 april 2012 det slutliga informationsdokumentet till sökanden, ett dokument som innehöll de väsentliga omständigheter och överväganden som låg till grund för att kommissionen avsåg att rekommendera en ändring av de gällande antidumpningsåtgärderna, i enlighet med artikel 20 i grundförordningen, och en handling med detaljer angående hur sökandens dumpningsmarginal hade fastställts. I informationsdokumentet angavs särskilt att tullen på 40 procent på export av bensen hade ersatts med en preliminär tull på 0 procent. I dokumentet angavs emellertid avslutningsvis att sökanden inte hade kunnat förklara det låga priset på bensen på den kinesiska marknaden. I det slutliga informationsdokumentet påpekades i detta hänseende att det fanns en skillnad i priset på bensen på mellan 19 och 51 procent mellan Folkrepubliken Kina och andra länder med marknadsekonomi samt att mervärdesskatten på 17 procent på export av bensen inte återbetalades.
- 17 Den 16 april 2012 antog rådet genomförandeförordning (EU) nr 349/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen (EUT L 110, 2012, s. 3).
- 18 Sökanden sände den 25 april 2012 sina kommentarer på det slutliga informationsdokumentet till kommissionen och uppmanade kommissionen att lämna ytterligare uppgifter om den metod som hade använts för att fastställa normalvärdet. Samma dag sände sökanden även ett förslag till prisåtagande, i enlighet med artikel 8 i grundförordningen, i syfte att undanröja dumpningen.
- 19 När den partiella interimsoversynen avseende sökanden och en annan tillverkare/exportör hade avslutats antog rådet, den 26 juni 2012, genomförandeförordning (EU) nr 626/2012 om ändring av genomförandeförordning nr 349/2012 (EUT L 182, 2012, s. 1) (nedan kallad den angripna förordningen).
- 20 Den angripna förordningen innebär i huvudsak att sökandens ansökan om att beviljas marknadsekonomisk status avslås och att antidumpningstullen på produkter som tillverkas av sökanden, efter det att ett normalvärde fastställts på grundval av uppgifter som lämnats av en samarbetande tillverkare i ett jämförbart land, höjs från 10,1 procent till 13,1 procent. Genom den angripna förordningen avslås dessutom sökandens erbjudna prisåtagande.

Förfarandet och parternas yrkande

- 21 Sökanden har genom ansökan som ingavs till tribunalens kansli den 5 oktober 2012 väckt förevarande talan.
- 22 Genom handlingar som inkom till tribunalens kansli den 4 och den 31 januari 2013 ansökte dels Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari och Industria Chimica Valenzana (nedan kallade de intervenerande bolagen), dels kommissionen om att få intervensera i detta mål till stöd för rådets yrkanden.
- 23 Ordföranden på första avdelningen biföll, genom beslut av den 12 mars 2013, kommissionens interventionsansökan och angav att eftersom interventionsansökan hade getts in efter utgången av den frist som anges i artikel 116.6 i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991, så medgavs kommissionen att yttra sig vid förhandlingen, på grundval av den förhandlingsrapport som skulle tillställas institutionen.

- 24 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på åttonde avdelningen, och målet tilldelades följaktligen, enligt artikel 27.5 i tribunalens rättegångsregler, denna avdelning.
- 25 Genom beslut av ordföranden på tribunalens åttonde avdelning av den 18 maj 2015 tilläts de intervenerande bolagen att intervjua.
- 26 De intervenerande bolagen ingav sin interventionsinlägga den 4 augusti 2015. Parterna yttrade sig över denna inlägga inom den föreskrivna tidsfristen.
- 27 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara den angripna förordningen, i den del den avser sökanden, och
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 28 Rådet har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 29 De intervenerande bolagen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta klaganden att ersätta de kostnader som uppkommit för de intervenerande bolagen.

Rättslig bedömning

- 30 Sökanden har åberopat fem grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 2.7 c första strecksatsen i grundförordningen, den andra ett åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen, den tredje ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, den fjärde ett åsidosättande av artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen och den femte ett åsidosättande av artikel 20.2 i grundförordningen och av rätten till försvar.

Den första grunden: åsidosättande av artikel 2.7 c första strecksatsen i grundförordningen

Parternas argument

- 31 Sökanden har gjort gällande att den angripna förordningen strider mot artikel 2.7 c första strecksatsen i grundförordningen, i den del det anges att villkoren för att sökanden ska anses ha marknadsekonomisk status inte var uppfyllda. Sökanden har anfört att företaget lämnade in tillräckliga bevis för att bolagets affärsbeslut hade fattats som svar på marknadssignaler som återspeglade utbud och efterfrågan och utan ett större statligt inflytande, och för att kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna i stort sett återspeglade marknadsvärdena. Sökanden anser sig i synnerhet ha visat att bolagets beslut om inköp av råvaror hade fattats utan något som helst statligt inflytande med avseende på kvantiteter eller priser. Sökanden har tillagt att företaget, enligt den angripna förordningen, uppfyllde de villkor som föreskrivs i artikel 2.7 c andra–femte strecksatserna i grundförordningen.

- 32 Det framgår enligt sökanden av skäl 18 i den angripna förordningen att rådet grundade sitt avslag på den omständigheten att priset på vissa av råvarorna var snedvridet, bland annat priset på bensen och maleinsyraanhydrid.
- 33 Sökanden har preciserat att bolaget inte köper maleinsyraanhydrid utan självt tillverkar detta från bensen av koks. Den snedvridning av priset som har konstaterats i detta hänseende är därför inte relevant.
- 34 Vad gäller priset på bensen, har sökanden gjort gällande att rådet grundat sin slutsats på tre argument, nämligen att det finns en skillnad i pris på mellan 19 och 51 procent, som inte förklarats, mellan priset på den inhemska kinesiska marknaden och de priser som tillämpas i andra länder med marknadsekonomi, att det finns en exporttull på bensen på 40 procent och att den mervärdesskatt på 17 % som tas ut på export av bensen inte återbetalas.
- 35 Sökanden har, för det första, anfört att rådet inte har tagit hänsyn till att prisskillnaden på mellan 19 och 51 procent berodde på att kostnaden för kol, den råvara som används för att tillverka bensen av koks i Kina, var lägre än kostnaden för olja, den råvara som används i Europa och Förenta staterna, vilket sökanden påpekade under det administrativa förfarandet. I den angripna förordningen antogs det felaktigt att den råvara sökanden köpte för att tillverka bensen var olja, vilket framgår bland annat av kommissionens begäran om förtydliganden av den 3 oktober 2011.
- 36 I sin replik har sökanden dessutom anfört att rådets argument, enligt vilket prisskillnaderna borde ha undanröjts genom ett arbitrageförfarande, framfördes för första gången i svaromålet och att det inte förekommer vare sig i den angripna förordningen eller i undersökningshandlingarna.
- 37 Sökanden har, för det andra, påpekat att det i den angripna förordningen felaktigt anges att det fanns en importtull på 40 procent på bensen, trots att det rörde sig om en exporttull. Sökanden anser sig i vart fall ha visat att den påstådda exporttullen inte gällde under översynsperioden, eftersom det parallellt fanns en tillfällig tullsats på 0 procent, vilket även godtas i den angripna förordningen.
- 38 Sökanden har, för det tredje, åberopat att den omständigheten att mervärdesskatten på 17 procent på export av bensen inte återbetalades inte utgör ett större statligt inflytande, in den mening som avses i grundförordningen. Enligt rättspraxis krävs det enligt grundförordningen att det statliga inflytandet är betydande, effektivt och direkt. Detta medger således att det finns ett visst statligt inflytande. Sökanden har tillagt att dessa villkor inte var uppfyllda i förevarande fall, eftersom sökanden hade frihet att köpa importerad bensen från olika tillverkare och till priser som förhandlats fram utan något statligt inflytande. I vart fall skulle den omständigheten att mervärdesskatten på export av bensen inte återbetalades kunna motivera att normalvärdet justerades, vilket gjordes under den inledande undersökningen och gjorts i andra antidumpningsförfaranden, i stället för att leda till att ansökan om marknadsekonomisk status avslogs.
- 39 Sökanden har i sin replik anfört att kommissionen, i meddelandet angående ansökan om marknadsekonomisk status av den 1 februari 2012, angav att sökanden inte uppfyllde kriteriet på grund av att det fanns ett ”större statligt inflytande” på marknaden för bensen. Kommissionen och rådet (nedan gemensamt kallade institutionerna) grundade sig således på det kriterium som föreskrivs i artikel 2.7 c första delen av första strecksatsen i grundförordningen och inte på det kriterium som föreskrivs i den andra delen av denna strecksats. Den rättspraxis rådet har hänvisat till i detta hänseende saknar därför relevans.
- 40 Rådet har bestritt sökandens argument.

Tribunalens bedömning

- 41 Tribunalen påpekar inledningsvis att det i artikel 2.7 a i grundförordningen anges att normalvärdet, i fråga om import från länder utan marknadsekonomi, med avvikelse från de regler som föreskrivs i artikel 2.1–2.6 i förordningen, i princip ska bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi. Syftet med denna bestämmelse är nämligen att undvika att hänsyn tas till de priser och kostnader som gäller i ett land som inte tillämpar marknadsekonomi, eftersom dessa parametrar i sådana länder inte utgör det normala resultatet av marknadskrafterna (se dom av den 19 juli 2012, rådet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 66).
- 42 Enligt artikel 2.7 b i grundförordningen ska emellertid, i fråga om antidumpningsundersökningar rörande import från länder som inte är marknadsekonominer men som är medlemmar i Världshandelsorganisationen (World Trade Organization, WTO), bland annat Folkrepubliken Kina, normalvärdet bestämmas i enlighet med artikel 2.1–2.6 i grundförordningen om det, på grundval av korrekt underbyggda ansökningar från en eller flera tillverkare som är föremål för undersökningen och i enlighet med de kriterier och förfaranden som anges i artikel 2.7 c, visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkaren eller tillverkarna vad gäller produktion och försäljning av den berörda likadana produkten.
- 43 Dessutom utgör den metod för bestämning av normalvärdet av en produkt som anges i artikel 2.7 b i grundförordningen ett undantag till den specifika metod som anges för detta ändamål i artikel 2.7 a i förordningen och som i princip är tillämplig vid import från länder utan marknadsekonomi. Enligt fast rättspraxis ska varje avvikelse eller undantag från en huvudregel tolkas restriktivt (dom av den 28 oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic/rådet, T-35/01, EU:T:2004:317, punkt 50, och dom av den 10 oktober 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener och Shanghai Prime Machinery/rådet, T-170/09, ej publicerad, EU:T:2012:531, punkt 76).
- 44 Det ankommer, enligt artikel 2.7 c, på varje tillverkare som vill dra nytta av dessa regler att förebringa tillräcklig bevisning, såsom specificeras i den bestämmelsen, för att de är verksamma under marknadsmässiga förhållanden.
- 45 Tribunalen konstaterar i detta hänseende att bevisbördan ligger på den tillverkare/exportör som vill erhålla marknadsekonomisk status (dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision/rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 83). Det är rådets och kommissionens sak att bedöma huruvida de uppgifter som lämnats av den berörda tillverkaren/exportören är tillräckliga för att visa att villkoren i artikel 2.7 c är uppfyllda så att denne kan beviljas marknadsekonomisk status.
- 46 Det kan konstateras att unionsinstitutionerna, enligt fast rättspraxis, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de ska bedöma. Domstolsprövningen av en sådan bedömning ska därför begränsas till en kontroll av att reglerna för handläggning har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit maktmissbruk (dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 63, och dom av den 11 september 2014, Gem-Year Industrial och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet, C-602/12 P, ej publicerad, EU:C:2014:2203, punkt 48).
- 47 Det är utrett i målet att sökanden har nekats marknadsekonomisk status enbart på grund av att detta företag inte visat att det uppfyller kriteriet i artikel 2.7 c första strecksatsen i grundförordningen och att övriga kriterier har ansetts vara uppfyllda.

- 48 Enligt nämnda artikel 2.7 c första strecksatsen ska tillverkaren framlägga tillräcklig bevisning för att företagets beslut om priser, kostnader och insatsvaror, exempelvis vad gäller råmaterial, kostnader för teknik och arbetskraft, produktion, försäljning samt investeringar, fattas som svar på marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan och utan ett större statligt inflytande i detta hänseende, och att kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna i stort sett återspeglar marknadsvärdena.
- 49 Enligt denna bestämmelse inrättas således ett dubbelt villkor med avseende på vissa affärsmässiga beslut från tillverkarens sida samt ett villkor avseende kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna (dom av den 19 juli 2012, rådet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 73). Det första av dessa villkor syftar till att pröva om de relevanta besluten av de berörda tillverkarna/exportörerna vägleds av rent affärsmässiga överväganden, typiska för ett företag som utvecklas under marknadsekonomiska förhållanden eller om de snedvrids av andra överväganden, typiska för planekonomier (dom av den 17 juni 2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/rådet, T-498/04, EU:T:2009:205, punkt 88). Vad gäller villkoret att kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna i stort sett ska återspegla marknadsvärdet, så följer det av rättspraxis att det ska förstås på så sätt att det hänför sig till en marknad på vilken priserna fastställs utan snedvridning genom statligt inflytande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 september 2014, Gem-Year Industrial och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet, C-602/12 P, ej publicerad, EU:C:2014:2203, punkt 52, dom av den 10 oktober 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fasteners och Shanghai Prime Machinery/rådet, T-170/09, ej publicerad, EU:T:2012:531, punkterna 74 och 77, och dom av den 10 oktober 2012, Gem-Year och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet, T-172/09, ej publicerad, EU:T:2012:532, punkterna 119 och 120).
- 50 Såsom sökanden, utan att motsägas av rådet, har anfört i förevarande fall avser fastställandet avseende priset på maleinsyraanhydrid endast den andra tillverkaren/exportören som är föremål för den partiella interimsoversynen och inte sökanden. Avslaget på sökandens ansökan om marknadsekonomisk status grundade sig således inte på detta skäl.
- 51 Det framgår av skäl 18 i den angripna förordningen att sökandens ansökan om marknadsekonomisk status avlogs med hänvisning till bevis för att priset på den grundläggande råvaran, bensen, var snedvridet. I den angripna förordningen anges i detta hänseende, för det första, att en jämförelse av inhemska priser i Folkrepubliken Kina, för vilka inköpspriserna hos en samarbetsvillig tillverkare användes som källa, med priserna i andra länder med marknadsekonomi visade en prisskillnad på mellan 19 och 51 procent under undersökningsperioden. I den angripna förordningen anges, för det andra, att Folkrepubliken Kina tillämpade en importtull på bensen på 40 procent, men att denna inte gällde under översynsperioden. Hänvisningen till en importtull utgör emellertid ett skrivfel som – vilket parterna medger – förekom för första gången i handlingarna i den administrativa akten, närmare bestämt i det slutliga informationsdokumentet. Detta fel upprepades för övrigt av sökanden i dennes kommentarer avseende detta dokument av den 25 april 2012. För det tredje, konstateras det i den angripna förordningen att Folkrepubliken Kina inte återbetalade den mervärdesskatt på 17 procent som togs ut på export av bensen.
- 52 Det ska i detta hänseende påpekas att rådet i den angripna förordningen, vilket rådet självt har uppgett, grundade sitt avslag på det villkor avseende kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna som föreskrivs i artikel 2.7 c första strecksatsen andra delen av meningen i grundförordningen, och inte på det villkor avseende företagets beslut som föreskrivs i den första delen av meningen i denna strecksats. Detta blir slutsatsen om den angripna förordningen sätts in i sitt sammanhang, med beaktande av arten av de omständigheter som identifierats för av avslå ansökan om marknadsekonomisk status, av systematiken i artikel 2.7 c första strecksatsen i grundförordningen och av samtliga handlingar i den administrativa akten. Även om det i meddelandet angående ansökan om marknadsekonomisk status talas om ett större statligt inflytande anges det även att priserna på bensen inte i stort sett återspeglade marknadsvärdena. I kommissionens slutliga informationsdokument angavs dessutom att inköpspriserna för råvaror, bland annat bensen, var snedvridna.

- 53 Mot denna bakgrund kan det konstateras att det i den angripna förordningen inte fastställdes att staten haft ett större inflytande med avseende på sökandens beslut avseende insatsvaror, i den mening som avses i den första delen av mening i artikel 2.7 c första strecksatsen i grundförordningen, utan att kostnaderna för sökandens viktigaste insatsvaror inte i stort sett återspeglade marknadsvärdena, eftersom marknaden var snedvriden, i den mening som avses i andra delen av mening i den artikeln.
- 54 Sökandens argument och den rättspraxis som åberopats till stöd för dessa argument, som syftar till att visa att sökandens affärsmässiga beslut avseende inköp av råvaror hade fattats utan något större, effektivt och direkt statligt inflytande, kan därför inte godtas.
- 55 När det gäller de uppgifter som anges i skäl 18 i den angripna förordningen i samband med bedömningen av villkoret angående kostnaden för insatsvarorna, nämligen det villkor som faktiskt tillämpades, kan det, för det första, konstateras att prisskillnaden på mellan 19 och 51 procent på grundråvaran, det vill säga bensen, kan utgöra ett viktigt indicium för att detta villkor inte är uppfyllt, eftersom det inte angetts något skäl för denna skillnad.
- 56 Sökanden har förklarat denna prisskillnad med att bensen som tillverkats av koks är billigare än bensen som tillverkats av råolja. Sökanden har tillagt att det inte togs hänsyn till denna förklaring i den angripna förordningen.
- 57 Det kan i detta hänseende påpekas att det i meddelandet angående ansökan om marknadsekonomisk status av den 1 februari 2012 uttryckligen anges att institutionerna beaktat detta argument. I skäl 20 i den angripna förordningen anges att sökanden inte kunnat förklara det låga priset på bensen på den kinesiska marknaden i förhållande till priset i andra länder med marknadsekonomi. Mot denna bakgrund finns det skäl att göra den tolkningen att det i den angripna förordningen dras slutsatsen att den faktiska omständighet som sökanden åberopat inte räckte för att förklara skillnaden på de aktuella priserna.
- 58 Rådet har dessutom, med stöd av de intervenerande bolagen, inom ramen för detta mål, tillagt att bensen var en homogen grundprodukt, att bensen av råolja och bensen av koks inte hade olika kvalitet som kunde motivera en skillnad i priset och att arbitrage, på en icke snedvriden marknad, skulle ha lett till att jämna ut priserna i Folkrepubliken Kina och priserna i andra länder med marknadsekonomi. I motsats till vad sökanden har gjort gällande finns det ingen anledning att avvisa argumentet avseende prisarbitrageförfarandet som för sent åberopat, eftersom det underförstått fanns med i det resonemang som fördes i den angripna förordningen, vilket grundades på att det fanns en prisskillnad mellan olika delar av världen som inte förklarats av sökanden.
- 59 Tribunalen erinrar om att bevisbördan, såsom angetts i punkterna 44 och 45 ovan, åvilar den tillverkare/exportör som vill beviljas marknadsekonomisk status. Det ålåg således sökanden att på ett övertygande sätt bevisa att bensen av råolja och bensen av koks hade olika kännetecken och egenskaper som motiverade denna prisskillnad, eller att det fanns andra skäl som motiverade denna skillnad i pris mellan dessa regioner. Det kan emellertid konstateras att sökanden endast åberopade att skilda råvarorna användes för att tillverka bensen, en grundprodukt vars egenskaper inte varierar i förhållande till det ämne som används för att tillverka den, utan att ange de förklaringar eller inge den bevisning som krävdes för att visa att sökanden kunde beviljas en marknadsekonomisk status.
- 60 Sökandens argument angående den skillnad i priset på bensen som identifierats i den angripna förordningen kan således inte godtas.

- 61 För det andra, när det gäller exporttullen, räcker det att påpeka att det i den angripna förordningen konstateras att tullen på 40 procent tillfälligt inte gällde. Det kan, oberoende av frågan huruvida förekomsten av en tull som tillfälligt inte gäller i sig kan ha en avskräckande verkan på exporten, vilket de intervenerande bolagen har gjort gällande, konstateras att den angripna förordningen inte grundat sig på denna omständighet just på grund av att tullen inte gällde.
- 62 För det tredje var det inte felaktigt att i den angripna förordningen ange att det förhållandet att mervärdesskatten på 17 procent på export av bensen inte återbetalades var en omständighet som kunde bidra till att snedvrیدا priset på bensen i Folkrepubliken Kina. Det är nämligen uppenbart att detta statliga inflytande medför att det blir mindre tilltalande att exportera bensen från Folkrepubliken Kina och, därmed, bidrar till att inköpspriset på bensen på den kinesiska marknaden på ett konstlat sätt sänks.
- 63 Av de skäl som angetts i punkterna 52–54 ovan kan dessutom sökandens argument angående det påstådda kravet på ett betydande, effektivt och direkt statligt inflytande inte godtas. För övrigt, och i motsats till vad sökanden har gjort gällande, ska det konstateras att det förhållandet att mervärdesskatten på 17 procent på export inte återbetalades inte kan betraktas som ett statligt inflytande på inköpspriset för bensen i Folkrepubliken Kina som inte är betydande.
- 64 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen

Parternas argument

- 65 Genom sin andra grund har sökanden gjort gällande att den angripna förordningen strider mot artikel 11.3 i grundförordningen, eftersom omständigheterna inte hade ändrats påtagligt och varaktigt från det att den ursprungliga undersökningen gjordes, och som slutade med att marknadsekonomisk status beviljades, till dess att interimsoversynen gjordes, vilken slutade med att den marknadsekonomiska statusen nekades.
- 66 Sökanden anser, med hänvisning till skäl 34 i den angripna förordningen, att argumentet avseende en snedvridning av priset på bensen var felaktigt, eftersom rådet felaktigt bortsett från att den bensen som sökanden köpte var tillverkad av koks och inte av råolja. Sökanden har vidare angett att exporttullen på 40 procent på bensen, i vart fall, hade ersatts av en tull på 0 procent under åren 2007–2011, det vill säga även under översynsperioden.
- 67 Rådet har, med stöd av de intervenerande bolagen, bestritt sökandens argument.

Tribunalens bedömning

- 68 I artikel 11.3 i grundförordningen anges att en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder, om det är nödvändigt, kan utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på begäran av en exportör eller importör eller av unionsproducenterna, om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsoversyn.
- 69 En interimsoversyn ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevällande dumpningen.

- 70 Vid undersökningar som genomförs i samband med en interimsoversyn kan kommissionen bland annat överväga om de omständigheter som rör dumpning och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder leder till det avsedda resultatet att undanröja den skada som tidigare konstaterats enligt artikel 3 i grundförordningen. I detta sammanhang ska alla relevanta och dokumenterade bevis beaktas vid det slutliga fastställandet.
- 71 I förevarande fall har avsnitt C 7 i den angripna förordningen, angående dumpningen, rubriken "De förändrade omständigheternas bestående karaktär". Det anges närmare bestämt, i skäl 34 i den angripna förordningen, att det med tanke på anledningarna att neka marknadsekonomisk status kunde anses att översynens slutsatser var av bestående karaktär. Det anges vidare att det fanns bevis på att snedvridningen av bensenpriset i Folkrepubliken Kina existerade före översynsperioden, och att det inte fanns några bevis för att de kinesiska myndigheterna skulle komma att avlägsna denna snedvridning.
- 72 Det ska inledningsvis påpekas att sökanden tycks göra gällande att de felaktiga rättstillämpningar som åberopats i samband med den första grunden som en följd även innebär att artikel 11.3 i grundförordningen har åsidosatts, i den mån som omständigheterna inte har ändrats påtagligt och varaktigt, eftersom sökanden borde ha beviljats marknadsekonomisk status. Denna tolkning borde leda till att den andra grunden ska behandlas på samma sätt som den första grunden.
- 73 Den andra grunden ger emellertid upphov till en särskild frågeställning, nämligen frågan huruvida institutionerna, i samband med en interimsoversyn, ska konstatera att det objektivt sett skett en förändring av de faktiska omständigheterna eller om de kan göra en annan bedömning på grundval av de redan existerande omständigheterna mot bakgrund av att parterna framfört nya argument och lagt fram ny bevisning.
- 74 Även om det i avsnitt C 7 i den angripna förordningen hänvisas till förändrade omständigheter, så framgår det av skäl 34 i det avsnittet och av rådets skrivelser i samband med detta mål att det i princip är institutionernas bedömning som ändrats och inte de objektiva omständigheterna som låg till grund för bedömningen. I detta skäl medges nämligen att snedvridningen av bensenpriset existerade före översynsperioden. Det finns för övrigt inget i den angripna förordningen som tyder på att policyn att inte återbetala den mervärdesskatt som togs ut på export av bensen infördes efter den ursprungliga undersökningsperioden. Oberoende av frågan huruvida tullen på 40 procent på export av bensen är relevant, vilket rådet bestrider, har sökanden dessutom, utan att motsägas, gjort gällande att denna tull inte gällde sedan år 2007.
- 75 Rådets tycks följaktligen ha gjort en annan bedömning utan att de underliggande omständigheterna nödvändigtvis ändrats. I den angripna förordningen anges att de omständigheter som avsåg snedvridningen av bensenpriset är av bestående karaktär, vilket motiverade att de gällande åtgärderna ändrades. Tribunalen ska pröva om den angripna förordningen mot denna bakgrund strider mot artikel 11.3 i grundförordningen.
- 76 Vid denna bedömning bör det beaktas att bestämmelserna i grundförordningen och i de förordningar med liknande syfte som antogs före grundförordningen har ändrats väsentligt bland annat vad gäller översynen. Det anges till exempel i artikel 14.1 i rådets förordning (EEG) nr 3017/79 av den 20 december 1979 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 339, 1979, s. 1) att förordningar som inför en antidumpingstull "ska bli föremål för en översyn, om det är nödvändigt". I artikel 14.3 i den förordningen anges att om en översyn visar att det är påkallat, ska åtgärderna ändras, avskaffas eller upphävas. Det anges emellertid inte i den bestämmelsen under vilka omständigheter en sådan ändring är påkallad.

- 77 Senare föreskrevs det, i artikel 14.1 i rådets förordning (EEG) nr 2176/84 av den 23 juli 1984 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 201, 1984, s. 1) att en översyn ska ske på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen. En översyn ska också göras om en berörd part begär det och "anför bevis för att omständigheterna har förändrats tillräckligt för att motivera en översyn", förutsatt att minst ett år har förflutit sedan undersökningen avslutades. I artikel 14.3 i den förordningen anges, utan närmare precisering, att åtgärderna ska ändras när en översyn visar att det är påkallat.
- 78 När det gäller tillämpningen av artikel 14 i förordning nr 2176/84 framgår det av rättspraxis att översynsförfarandet var tillämpligt vid en utveckling av situationen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 februari 1987, *Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/kommissionen*, 312/84, EU:C:1987:94, punkt 11) eller vid ändrade förhållanden, när översynen skedde på begäran av en berörd part (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 1990, *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, punkterna 16 och 17). På grundval av den bestämmelsen har domstolen fastställt att översynsförfarandet endast kan grundas på ändrade förhållanden när det är en berörd part som begär att översynen ska göras (dom av den 1 april 1993, *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, punkt 15), såsom framgår av den aktuella bestämmelsens lydelse.
- 79 Genom artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 11) infördes en bestämmelse med samma lydelse som den gällande artikel 11.3 i grundförordningen.
- 80 Det var med hänvisning till den rättspraxis som angetts ovan i punkt 78, även om det aktuella målet rörde tolkningen av artikel 11.3 i förordning nr 384/96, vars lydelse skiljer sig från lydelsen av artikel 14 i förordning nr 2176/84, som det fastställdes att översynsförfarandets syfte var att anpassa påförda tullar till hur de förhållanden som föranledde införande av tullarna utvecklats och förutsatte alltså att dessa förhållanden hade förändrats (dom av den 29 juni 2000, *Medici Grimm/rådet*, T-7/99, EU:T:2000:175, punkt 82). Detta beror på de specifika faktiska omständigheterna i det aktuella målet. I detta mål offentliggjorde kommissionen, endast sex veckor efter offentliggörandet av den första förordningen om införande av en antidumpningstull, ett tillkännagivande och anmodade tillverkarna/exportörerna att framlägga bevis som motiverade att det undantagsvis inleddes en förtida interimsoversyn. Kommissionen sände därefter ut frågeformulär som avsåg samma period som den ursprungliga undersökningen. Under dessa förhållanden försökte tribunalen fastställa om det hade skett en förändring av omständigheterna som skulle kunna motivera att institutionerna inledde en översyn och fann att syftet med detta förfarande endast var att tillåta företag som inte hade deltagit i det första förfarandet att erhålla en individuell behandling (dom av den 29 juni 2000, *Medici Grimm/rådet*, T-7/99, EU:T:2000:175, punkt 83). I det fallet hade det således inte inletts någon översyn av de åtgärder som var i kraft utan det första förfarandet hade återupptagits (dom av den 29 juni 2000, *Medici Grimm/rådet*, T-7/99, EU:T:2000:175, punkt 85).
- 81 Det ska påpekas att senare rättspraxis angående artikel 11.3 i förordning nr 384/96 och artikel 11.3 i grundförordningen har avsett huruvida omständigheterna ändrats väsentligt och lagt till att en sådan förändring bör vara varaktig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 november 2009, *MTZ Polyfilms/rådet*, T-143/06, EU:T:2009:441, punkt 41, dom av den 17 december 2010, *EWRIA m.fl./kommissionen*, T-369/08, EU:T:2010:549, punkterna 81 och 94, och dom av den 28 april 2015, *CHEMK och KF/rådet*, T-169/12, EU:T:2015:231, punkt 48, fastställd efter överklagande genom beslut av den 9 juni 2016, *CHEMK och KF/rådet*, C-345/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:433, punkterna 29–32).
- 82 Enligt rättspraxis ska institutionerna, för övrigt, i samband med översynsförfarandet, inte enbart utföra en efterhandsanalys av hur den berörda situationen har utvecklats från och med att den ursprungliga slutgiltiga antidumpningsåtgärden infördes, i syfte att göra en bedömning av behovet av att fortsätta att tillämpa eller att ändra denna åtgärd för att motverka den skadevållande dumpningen, utan även göra en bedömning av den troliga framtida utvecklingen av situationen från och med tidpunkten för

översynen, med hjälp av vilken det kan göras en bedömning av den troliga inverkan av att nämnda åtgärd upphävs eller ändras (dom av den 18 september 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 55, och beslut av den 9 juni 2016, CHEMK och KF/rådet, C-345/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:433, punkt 31).

- 83 Mot denna bakgrund kan institutionerna, i samband med den efterhandsanalys och den framtidsprognos som de ska göra i samband med översynen, göra en annan bedömning av omständigheterna. Det kan särskilt påpekas att det i artikel 11.3 i grundförordningen anges att institutionerna "bland annat" kan överväga inte enbart om omständigheterna har ändrats väsentligt, utan också om gällande åtgärder har lett till det avsedda resultatet att undanröja den skada som tidigare konstaterats. Av detta framgår att bestämmelsen uttryckligen medger att institutionerna kan dra den slutsatsen att de åtgärder som ursprungligen vidtogs, i motsats till deras inledande bedömning, inte var tillräckliga för att motverka den skadevållande dumpningen och att dessa åtgärder därför ska ändras. Uttrycket "bland annat" visar dessutom att artikel 11.3 i grundförordningen inte innehåller en uttömmande lista över de frågor som kan granskas i samband med en interimsoversyn, utöver frågorna om omständigheterna väsentligt har ändrats och om dessa åtgärder har lett till det avsedda resultatet. I artikel 11.3 i grundförordningen tilläggs dessutom att "[i] detta sammanhang skall alla relevanta och dokumenterade bevis beaktas vid det slutliga fastställandet". Institutionerna kan således beakta all bevisning som ingetts senare, även om det avser objektiva omständigheter som inte förändrats sedan den ursprungliga undersökningen gjordes.
- 84 Det skulle nämligen inte vara logiskt om institutionerna var skyldiga att tillämpa artikel 2.7 c i grundförordningen på ett sätt som visat sig vara felaktigt mot bakgrund av den bevisning som lagts fram i samband med interimsoversynen, endast av det skälet att en sådan tillämpning gjordes vid den ursprungliga undersökningen. En sådan slutsats skulle i än högre grad vara ologisk som åtgärderna, enligt artikel 11.6 i grundförordningen, endast kan ändras efter en interimsoversyn, medan en genomförd översyn av åtgärderna vid giltighetstidens utgång endast kan leda till att de upphävs eller behålls.
- 85 I förevarande fall grundade sig den bedömningen som gjordes i den angripna förordningen på faktiska omständigheter som var varaktiga och inte tillfälliga, bland annat snedvridningen av priset på bensen och det förhållandet att mervärdesskatten på 17 procent på export av bensen inte återbetalades. Som rådet mycket riktigt har gjort gällande, hade det fog för att anse att snedvridningen av priset på bensen i Folkrepubliken Kina var varaktig, eftersom det inte fanns något som tydde på att snedvridningen skulle upphöra. Vidare kan sökandens argument att det användes en annan råvara för att tillverka bensen i Folkrepubliken Kina, nämligen koks i stället för råolja, inte godtas. Sökanden har nämligen inte visat att bensen av råolja och bensen av koks hade olika egenskaper som motiverade denna prisskillnad, såsom anges i punkterna 58 och 59 ovan. När det gäller exporttullen på bensen på 40 procent räcker det att påpeka att det i den angripna förordningen endast anges att den ersatts av en tull på 0 procent under den aktuella perioden. Mot denna bakgrund finner tribunalen att den angripna förordningen inte strider mot artikel 11.3 i grundförordningen.
- 86 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av motiveringskyldigheten

Parternas argument

- 87 Genom sin tredje grund har sökanden gjort gällande att den angripna förordningen strider mot den motiveringskyldighet som följer av artikel 296 FEUF samt artiklarna 6.7, 11.3, 14.2 och 18.4 i grundförordningen. Sökanden har i huvudsak anfört att vissa av sökandens argument inte beaktats i den angripna förordningen och att det inte ens angavs några skäl till varför de underkändes.

88 Rådet har, med stöd av de intervenerande bolagen, bestritt sökandens argument.

Tribunalens bedömning

- 89 Enligt fast rättspraxis ska den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i nämnda artikel 296 FEUF inte ska utföras endast utifrån rättsaktens ordalydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se dom av den 30 september 2003, Eurocoton m.fl./rådet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, punkt 88 och där angiven rättspraxis).
- 90 Det har vidare fastställts att rådet, i en förordning genom vilken en slutlig antidumpningstull införs, inte är skyldig att särskilt motivera varför olika argument som framförts av parterna under det administrativa förfarandet inte beaktats. Det är tillräckligt att förordningen innehåller en klar motivering av de viktigaste omständigheterna som, i det aktuella fallet, har tillämpats vid analysen av om kostnaden för insatsvarorna i stort sett återspeglade marknadsvärdena, eftersom en sådan motivering kan klargöra skälen för att rådet avfärdat de relevanta argument som parterna anfört i detta hänseende under det administrativa förfarandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 december 1999, Petrotub och Republica/rådet, T-33/98 och T-34/98, EU:T:1999:330, punkt 151).
- 91 Motiveringen av en rättsakt ska emellertid framgå av dess innehåll, och efterföljande muntliga eller skriftliga förklaringar kan inte, annat än i undantagsfall, tas i beaktande när förordningen redan blivit föremål för en talan vid unionsdomstolen (dom av den 20 maj 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/rådet, T-310/12, ej publicerad, EU:T:2015:295, punkt 174).
- 92 I förevarande fall framgår det av skäl 18 i den överklagade domen att sökandens ansökan om att beviljas marknadsekonomisk status avslogs på grund av att priset på sökandens inköp av bensen var snedvridet och inte i stort sett återspeglade marknadspriset. Vid denna bedömning togs tre omständigheter upp i den angripna förordningen, såsom framgår av punkt 51 ovan, nämligen den stora prisskillnaden på bensen i Folkrepubliken Kina och i andra länder med marknadsekonomi, att det fanns en exporttull på bensen, även om den inte gällde, och att mervärdesskatten på export av bensen inte återbetalades. I skäl 20 i den angripna förordningen anges vidare att, även om sökanden ifrågasatte kommissionens slutsatser, kunde företaget inte förklara det låga priset på bensen i Folkrepubliken Kina.
- 93 Av detta följer att den angripna förordningen uppfyller kravet på motiveringsskyldighet, såsom detta krav har tolkats i den rättspraxis som angetts ovan i punkterna 89–91. I den angripna förordningen anges således de väsentliga överväganden som legat till grund för de slutsatser som dras, även om den inte innehåller en särskild motivering avseende alla de argument som sökanden fört fram under det administrativa förfarandet, bland annat angående de tre omständigheter som nämnts ovan.
- 94 För det första fann rådet, i den angripna förordningen, att sökanden inte lämnat en fullgod förklaring till den prisskillnad på bensen som konstaterats mellan Folkrepubliken Kina och andra länder med marknadsekonomi, bland annat Europa och Förenta staterna, trots den förklaring som lämnats och enligt vilken sökandens bensen tillverkades av koks och inte av råolja.

- 95 Med beaktande av systematiken i och syftet med den angripna förordningen innebär detta, enligt rådet, att sökanden inte har visat att bensen som tillverkats av råolja och bensen som tillverkats av koks inte var jämförbara produkter eller att skillnaden i priset mellan dessa två produkter i Folkrepubliken Kina och andra länder med marknadsekonomi kunde förklaras av andra skäl. Som rådet med fog har gjort gällande ingick invändningen avseende prisarbitrage således underförstått i det resonemang som fördes i den angripna förordningen.
- 96 För det andra konstateras i den angripna förordningen endast att det finns en tull på export av bensen som inte gällde under översynsperioden, såsom sökanden har gjort gällande, utan att det dras några särskilda slutsatser av detta. Den angripna förordningen kan således inte kritiseras för att den innehåller en bristande motivering eller en påstådd motsägelse i detta hänseende.
- 97 För det tredje saknas det fog för sökandens argument, enligt vilket det förhållandet att mervärdesskatten på export av bensen inte återbetalades inte medförde ett större statligt inflytande, vilket följer av punkterna 52–54 och 63 ovan. Rådet kan därför inte klandras för att det inte, i den angripna förordningen redogjorde för skälen för att argumentet inte godtogs.
- 98 Invändningen om åsidosättande av motiveringsskyldigheten kan således inte godtas. Den motivering som lämnades i den angripna förordningen gör det fullt ut möjligt för tribunalen att bedöma huruvida förordningen är välgrundad, såsom framgår av prövningen av den första grunden.
- 99 I den mån sökanden i samband med den tredje grunden även har gjort gällande att artiklarna 6.7, 11.3, 14.2 och 18.4 i grundförordningen har åsidosatts, utan att dock ange någon tillräckligt klar och tydlig argumentation till stöd för denna åsikt, kan det – mot bakgrund av artikel 76 d i rättegångsreglerna, sådan den tolkats i rättspraxis (dom av den 28 januari 2009, Centro Studi Manieri/rådet, T-125/06, EU:T:2009:19, punkt 71) – ifrågasättas om den kan tas upp till prövning.
- 100 Även om det antas att dessa invändningar ska anses kunna tas upp till prövning, kan det i vart fall, vad gäller det påstådda åsidosättandet av artikel 6.7 i grundförordningen, påpekas att denna bestämmelse medför en skyldighet för institutionerna att beakta de synpunkter som lämnas av en sådan tillverkare/exportör som sökanden, under förutsättning att de är tillräckligt väl underbyggda. Denna bestämmelse innebär emellertid inte att institutionerna ska dra slutsatsen att dessa synpunkter är välgrundade. I förevarande fall följer det av skäl 20 i den angripna förordningen att det beaktats i förordningen att sökanden ifrågasatt kommissionens slutsatser. Det framgår dessutom särskilt av meddelandet angående ansökan om marknadsekonomisk status att kommissionen särskilt beaktat sökandens argument att den bensen sökanden använde var tillverkad av koks och inte av råolja. Trots detta dras slutsatsen i den angripna förordningen att sökanden inte kunnat förklara det låga priset på bensen på den kinesiska marknaden. Invändningen att artikel 6.7 i grundförordningen har åsidosatts kan således inte godtas.
- 101 Detsamma gäller det påstådda åsidosättandet av artikel 11.3 i grundförordningen. I den mån sökandens invändning kan tolkas så, att den avsåg att det i den angripna förordningen inte hade tagits hänsyn till all relevant bevisning som vederbörligen dokumenterats under interimsoversynen, räcker det att analogiskt hänvisa till de överväganden som det redogjorts för i punkt 100 ovan för att avfärda denna invändning. Att ta hänsyn till all relevant bevisning innebär nämligen inte nödvändigtvis att alla de påståenden som läggs fram av en part ska godtas på grundval av den bevisning som parten lagt fram.
- 102 När det gäller det påstådda åsidosättandet av artikel 14.2 i grundförordningen räcker det att konstatera att den angripna förordningen innehåller en sammanfattning av de väsentliga omständigheter och överväganden som ligger till grund för fastställandet av dumpning, bland annat i skälen 15–35. Följaktligen kan denna invändning inte godtas.

- 103 Slutligen, när det gäller det påstådda åsidosättandet av artikel 18.4 i grundförordningen, erinrar tribunalen om att skälet till att den bevisning och de argument som lämnats av sökanden inte godtagits, enligt skäl 20 i den angripna förordningen samt enligt meddelandet angående ansökan om marknadsekonomisk status och det slutliga informationsdokumentet, var att sökanden, trots dessa, inte hade kunnat förklara det låga priset på bensen på den kinesiska marknaden. Det är således inte heller möjligt att godta invändningen om åsidosättande av artikel 18.4 i grundförordningen.
- 104 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

Den fjärde grunden: åsidosättande av artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen

Parternas argument

- 105 Genom sin fjärde grund har sökanden gjort gällande att artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen har åsidosatts. Sökanden anför att medan frågan om sökanden uppfyllde kriterierna för att beviljas marknadsekonomisk status skulle ha avgjorts inom tre månader från det att undersökningen inleddes, så tog det i detta fall sex månader.
- 106 Sökanden menar att om svaret på denna fråga hade lämnats inom tremånadersfristen, hade den angripna förordningen och antidumpningstullarna kunnat vara annorlunda. Sökanden preciserar i detta avseende att kommissionen grundat sitt beslut att avslå ansökan om marknadsekonomisk status på uppgifter som erhållits vid kontroller på plats efter utgången av tidsfristen på tre månader, bland annat vad gäller inköpspriset på bensen. Om beslutet hade fattats inom tidsfristen, skulle sökanden ha beviljats marknadsekonomisk status, eftersom institutionerna vid den tidpunkten inte hade tillgång till de uppgifter angående inköpspriset på bensen som låg till grund för att avslå sökandens ansökan om att beviljas denna status.
- 107 Dessutom ställdes frågorna angående den påstådda exporttullen på bensen och det förhållandet att mervärdesskatten inte återbetalades efter utgången av tremånadersfristen, såsom framgår av den administrativa akten.
- 108 I repliken har sökanden gjort gällande att om dumpningsmarginalen hade beräknats på grundval av de uppgifter som sökanden lämnat, så skulle den ha varit väsentligt lägre än den som fastställts i den angripna förordningen.
- 109 Enligt rättspraxis syftar tremånadersfristen dessutom till att säkerställa att frågan om tillverkaren/exportören uppfyller kriterierna för att beviljas marknadsekonomisk status inte avgörs med utgångspunkt i dess påverkan på beräkningen av antidumpningstullarna, vilket inte iakttagits i förevarande fall.
- 110 Rådet har, med stöd av de intervenerande bolagen, bestritt sökandens argument.

Tribunalens bedömning

- 111 Enligt artikel 2.7 c andra stycket i grundförordning, i den lydelse som gällde vid tidpunkten för omständigheterna i målet, ska frågan om tillverkaren uppfyller de kriterier som angetts i första stycket i bestämmelsen avgöras inom tre månader efter det att undersökningen har inletts, efter särskilt samråd med rådgivande kommittén och efter det att unionsindustrin har givits möjlighet att yttra sig. Detta beslut ska förbli gällande under hela undersökningen.

- 112 Kommissionen offentliggjorde tillkännagivandet om inledandet av en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen den 29 juli 2011. Tremånadersfristen löpte således ut den 29 oktober 2011. Kommissionen skickade emellertid sitt meddelande angående ansökan om marknadsekonomisk status till sökanden den 1 februari 2012.
- 113 Tribunalen konstaterar inledningsvis att artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen inte innehåller någon upplysning om följderna av att kommissionen överskrider tremånadersfristen. Av rättspraxis framgår att en förordning inte automatiskt ska anses ogiltig varje gång kommissionen antagit förordningen efter utgången av fristen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adepteck Precision/rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, punkterna 115 och 116, och dom av den 10 oktober 2012, Ningbo Yonghong Fasteners/rådet, T-150/09, ej publicerad, EU:T:2012:529, punkt 53).
- 114 Eftersom det i artikel 2.7 b i grundförordningen föreskrivs ett undantag till den metod för att beräkna normalvärdet som anges i artikel 2.7 a, ska detta undantag tolkas snävt. Det är således inte automatiskt tillämpligt när kommissionen överskrider tremånadersfristen, eftersom det saknas en bestämmelse härom (dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adepteck Precision/rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 121).
- 115 Det framgår av rättspraxis att en sådan oegentlighet som att tremånadersfristen överskrids endast kan påverka den angripna förordningens lagenlighet om sökanden visar att utgången med anledning av ansökan om marknadsekonomisk status skulle ha kunnat bli en annan, som bättre gynnade sökandens intressen, om beslutet hade fattats inom den föreskrivna tidsfristen (dom av den 25 oktober 2011, Transnational Company "Kazchrome" och ENRC Marketing/rådet, T-192/08, EU:T:2011:619, punkt 303, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adepteck Precision/rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 138, och dom av den 18 september 2012, Since Hardware (Guangzhou)/rådet, T-156/11, EU:T:2012:431, punkt 160).
- 116 I förevarande fall har sökanden anfört att beslutet hade varit gynnsamt om det hade fattats inom den föreskrivna tidsfristen, eftersom institutionerna vid den tidpunkten inte hade tillgång till de uppgifter angående inköpspriset på bensen som var avgörande för att avslå sökandens ansökan om marknadsekonomisk status. Detta resonemang kan emellertid inte godtas.
- 117 För det första erinrar tribunalen om att det, såsom anges i punkt 45 ovan, är sökanden som har bevisbördan för att denne uppfyller de villkor som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen.
- 118 För det andra kan det påpekas att de bolag som lämnade in denna ansökan, enligt tillkännagivandet om inledande av den partiella interimsoversynen, hade lagt fram bevisning som vid ett första anseende visade att sökanden gynnades av vissa statliga åtgärder som ändrade strukturen på sökandens faktiska produktionskostnader. Institutionerna var således tveksamma till att sökanden kunde fortsätta att åtnjuta marknadsekonomisk status, bland annat med hänsyn till påståendet att sökanden köpte bensen till snedvridna priser.
- 119 För det tredje lämnade sökanden, trots detta, i sin ansökan om att beviljas marknadsekonomisk status, inte några uppgifter angående sina inköpspriser för bensen. I sin begäran om upplysningar av den 3 oktober 2011 anmodade kommissionen uttryckligen sökanden att inge bevis för att sökandens inköpspriser för bensen återspeglade marknadsvärdet. Som svar på denna begäran, den 17 oktober 2011 och således innan utgången av tremånadersfristen, preciserade sökanden att företagets bensen tillverkades av koks och inte av råolja och lämnade uppgifter angående sina inköpspriser i diagramform. Kommissionen kontrollerade dessa uppgifter vid sitt kontrollbesök den 14 och 15 november 2011, det vill säga efter utgången av den aktuella tidsfristen.

- 120 Av detta följer att sökanden, vid utgången av tremånadersfristen, inte hade lämnat tillräckliga bevis för att företaget uppfyllde det villkor som anges i artikel 2.7 c första strecksatsen, andra delen av meningen, i grundförordningen. I själva verket hade institutionerna vid denna tidpunkt fått allvarliga indikationer på att sökanden inte uppfyllde detta villkor.
- 121 Inget av de argument som sökanden har anfört föranleder någon annan slutsats.
- 122 För det första avser övervägandena avseende den påstådda exporttullen på bensen och förhållandet att mervärdesskatten på export inte återbetalas även frågan huruvida sökandens inköpspris för bensen i stort sett återspeglade marknadsvärdet, vilket hade ifrågasatts innan utgången av tremånadersfristen.
- 123 För det andra, och såsom rådet med fog har gjort gällande, är de beräkningar av dumpningsmarginalen som lämnades av sökanden i repliken endast sökandens egna beräkningar. Detta visar inte att rådet, om beslutet angående marknadsekonomisk status hade fattats inom tidsfristen, borde ha godtagit dessa beräkningar eller ha företagit likartade beräkningar. Dessa beräkningar tycks för övrigt grunda sig på förutsättningen att sökanden borde ha beviljats marknadsekonomisk status, eftersom de tycks innehålla en jämförelse mellan försäljningspriset på den inhemska kinesiska marknaden och försäljningspriset vid export. Mot bakgrund av ovanstående är denna förutsättning dock inte riktig.
- 124 För det tredje, och tvärtemot vad sökanden tycks göra gällande, är det inte möjligt att av den rättspraxis sökanden har hänvisat till dra slutsatsen att den angripna förordningen ska ogiltigförklaras, på grund av att kommissionen, vid den tidpunkt då beslutet angående marknadsekonomisk status antogs efter utgången av tremånadersfristen, hade tillgång till alla nödvändiga uppgifter för att beräkna dumpningsmarginalen för det fall marknadsekonomisk status beviljades (dom av den 14 november 2006, Nanjing Metalink/rådet, T-138/02, EU:T:2006:343, punkt 44, dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision/rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 127, och dom av den 10 oktober 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener och Shanghai Prime Machinery/rådet, T-170/09, ej publicerad, EU:T:2012:531, punkt 50).
- 125 Genom denna rättspraxis fastställs i själva verket att den sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen utgör hinder för att institutionerna, efter det att de fattat ett beslut avseende marknadsekonomisk status, ändrar sitt första beslut med hänsyn till hur det inverkar på beräkningen av dumpningsmarginalen. Institutionerna kan emellertid ändra sitt första beslut om det framkommer nya omständigheter eller, till och med utan att det framkommit nya omständigheter, i vissa situationer av hänsyn till legalitetsprincipen och principen om god förvaltnings (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision/rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 127, och dom av den 8 november 2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products/rådet, T-274/07, ej publicerad, EU:T:2011:639, punkterna 37–39). Det räcker i vart fall att konstatera att institutionerna, i förevarande fall, inte ändrat sitt beslut angående marknadsekonomisk status, eftersom denna status inte beviljats någon gång under den partiella interimsoversynen.
- 126 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden.

Den femte grunden: Åsidosättande av artikel 20.2 i grundförordningen och av rätten till försvar

Parternas argument

- 127 Sökanden har genom sin femte grund gjort gällande att artikel 20.2 i grundförordningen och rätten till försvar har åsidosatts.
- 128 Sökanden har i synnerhet åberopat att kommissionen, i det slutliga informationsdokumentet av den 11 april 2012, angett att normalvärdet hade bestämts med beaktande av uppgifter som erhållits av den tillverkare som samarbetat i det jämförbara landet, det vill säga Argentina. Även om denna tillverkare

sålde den aktuella produkten på sin inhemska marknad bestämdes det, med beaktande av de olika produktionsmetoder som användes i Argentina och i Folkrepubliken Kina, att ett normalvärde skulle konstrueras i stället för att använda försäljningspriserna på den inhemska marknaden. Normalvärdet för L+-vinsyra, som tillverkades av den argentinska tillverkaren, bestämdes följaktligen utifrån produktionskostnaden i Argentina, med beaktande av skillnaderna i produktionsmetod. Eftersom den argentinska tillverkaren inte framställde DL-vinsyra konstruerades normalvärde för denna produkt utifrån prisskillnaden mellan de två produkttyperna. I informationsdokumentet angavs att det, av konfidentialitetsskäl, inte var möjligt att lämna mer detaljerad information om normalvärdet, då en enda argentinsk tillverkare hade samarbetat fullt ut under förfarandet.

- 129 Sökanden har tillagt att företaget, i sina kommentarer av den 25 april 2012 avseende det slutliga informationsdokumentet, gjorde gällande att kommissionen inte hade lämnat viktig information angående metoden för att beräkna normalvärdet för DL-vinsyra, bland annat med avseende på vad priset för L+-vinsyra och DL-vinsyra grundade sig på och med avseende på de faktorer som påverkade prisjämförelsen.
- 130 Sökanden har gjort gällande att det förhållandet att företagets begäran avseende fastställandet av normalvärdet för DL-vinsyra avslogs, genom skäl 38 i den angripna förordningen, med motiveringen att det inte skulle vara möjligt att lämna ut sådana uppgifter utan att röja den enda argentinska tillverkarens produktionsmetoder och kostnader, utgör ett åsidosättande av rätten till försvar och av artikel 20.2 i grundförordningen.
- 131 Sökanden har i detta hänseende påpekat att eftersom tillverkaren i det jämförbara landet inte tillverkade DL-vinsyra, tycks institutionerna till att börja med, för att beräkna normalvärdet på DL-vinsyra, ha jämfört vissa priser för L+-vinsyra och DL-vinsyra, för att därefter tillämpa denna skillnad på det normalvärde som beräknats för L+-vinsyra i det jämförbara landet. Sökanden hade emellertid inte möjlighet att yttra sig angående huruvida den prisjämförelse som gjordes i den angripna förordningen mellan L+-vinsyra och DL-vinsyra var riktig. Dessutom kunde uppgifterna avseende DL-vinsyra, enligt sökanden, inte utgöra konfidentiella uppgifter avseende tillverkaren i det jämförbara landet, eftersom tillverkaren inte framställde denna produkt. I vart fall hade det varit möjligt att tillhandahålla den konfidentiella informationen i form av en sammanfattning eller genom att ange en storleksordning snarare än exakta siffror.
- 132 Rådet har svarat att detta påstående är vagt och saknar fog. Rådet har angett vilken metod som använts och förklarat vilka faktorer som justerats. I synnerhet angavs det i den angripna förordningen att institutionerna använt sig av de kostnader tillverkaren i det jämförbara landet hade för att producera L+-vinsyra, att de ersatt kostnaden för råvaran i Argentina med ett genomsnittligt marknadspris för bensen och att de justerat de kostnader som tillverkaren i det jämförbara landet hade för försäljning, administration och övriga allmänna omkostnader. När det gäller DL-vinsyra togs det i den angripna förordningen hänsyn till prisskillnaden mellan L+vinsyra och DL-vinsyra när normalvärdet konstruerades. Rådet vidhåller att det inte kunde ha tillhandahållit de uppgifter som användes vid beräkningen av normalvärdet för L+-vinsyra utan att röja konfidentiell handelsinformation som avsåg tillverkaren i det jämförbara landet.
- 133 I dupliken har rådet tillagt att det var självklart att institutionerna hade grundat sig på exportpriserna i Folkrepubliken Kina vid beräkningen av skillnaden i pris mellan L+-vinsyra och DL-vinsyra.
- 134 Som svar på frågor som ställdes av tribunalen vid förhandlingen har rådet och kommissionen preciserat att de utgått från de priser som tillämpades av sökanden och den andra kinesiska exporterande tillverkaren som samarbetat vid beräkningen av skillnaden i pris mellan L+-vinsyra och DL-vinsyra. Eftersom sökandens priser var en av de två komponenter som användes för att beräkna nämnda skillnad hade sökanden, om institutionerna hade lämnat dessa uppgifter, kunnat sluta sig till sin konkurrents priser, och dessa utgjorde känslig handelsinformation.

- 135 De intervenerande bolagen anser att institutionerna med fog kunde vägra att uppge känslig handelsinformation angående en konkurrents produktionskostnader.
- 136 I sitt yttrande över interventionsinlagen har sökanden preciserat att företaget inte begärt några uppgifter angående tillverkaren i det jämförbara landet.

Tribunalens bedömning

- 137 Sökanden har, genom sin femte grund, gjort gällande att rätten till försvar och artikel 20.2 i grundförordningen har åsidosatts, eftersom institutionerna inte lämnat sökanden viktig information angående metoden för att beräkna normalvärdet för DL-vinsyra, bland annat med avseende på vad priset för L+-vinsyra och DL-vinsyra grundar sig på och med avseende på de faktorer som påverkade prisjämförelsen.
- 138 Enligt artikel 20.2 i grundförordningen får parterna begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka det rekommenderas att slutgiltiga åtgärder införs eller att en undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs.
- 139 Det följer av fast rättspraxis att iakttagandet av rätten till försvar i alla förfaranden som inleds mot en person, och som kan leda till en rättsakt som går denne emot, är en grundläggande princip i unionsrätten som ska säkerställas även när det saknas regler för det aktuella förfarande (se dom av den 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punkt 83 och där angiven rättspraxis). Denna princip är av grundläggande vikt i förfaranden om antidumpningsundersökningar (se dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 77 och där angiven rättspraxis).
- 140 Enligt denna princip ska de berörda företagen under det administrativa förfarandet ha getts tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta och på den bevisning som kommissionen har lagt till grund för sitt påstående om att det har förekommit dumpning och att detta har orsakat skada (dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 76).
- 141 Dessutom ska unionsinstitutionerna, enligt rättspraxis, när de fullgör sin upplysningsskyldighet, visa den omsorg som krävs och i den mån det är förenligt med skyddet för affärshemligheter ge de berörda företagen de uppgifter som krävs för att företagen ska kunna tillvarata sina intressen, och de ska, i förekommande fall ex officio, välja ett lämpligt sätt att lämna dessa upplysningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 30, dom av den 27 juni 1991, Al-Jubail Fertilizer/rådet, C-49/88, EU:C:1991:276, punkt 17, och dom av den 3 oktober 2000, Industrie des poudres sphériques/rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 99).
- 142 Unionsinstitutionernas upplysningsskyldighet i dumpningsärenden måste dock tillämpas på ett sätt som är förenligt med förbudet mot att lämna ut konfidentiella uppgifter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 september 1997, Shanghai Bicycle/rådet, T-170/94, EU:T:1997:134, punkt 121, och dom av den 18 december 1997, Ajinomoto och NutraSweet/rådet, T-159/94 och T-160/94, EU:T:1997:209, punkt 83). Förbudet mot att lämna ut konfidentiella uppgifter får emellertid inte helt urholka det väsentliga innehållet i rätten till försvar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 29).

- 143 Det framgår även av rättspraxis att frågan huruvida de uppgifter som unionens institutioner har lämnat är tillräckliga ska bedömas med hänsyn till hur specificerad begäran om upplysningar är (dom av den 18 december 1997, Ajinomoto och NutraSweet/rådet, T-159/94 och T-160/94, EU:T:1997:209, punkt 93).
- 144 Tribunalen erinrar om att det inte kan krävas att sökanden visar att institutionerna skulle ha fattat ett annat beslut, utan endast att ett sådant antagande inte är helt uteslutet, då sökanden hade kunnat förbereda ett bättre försvar om det förfarandefel som så konkret påverkade rätten till försvar inte hade begåtts (dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkterna 78 och 79).
- 145 Det åligger däremot sökanden att konkret redogöra för hur företaget hade kunnat förbereda ett bättre försvar om en sådan brist inte hade förekommit, utan att begränsa sig till att konstatera att det var omöjligt för dem att lämna synpunkter på hypotetiska situationer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juni 2016, Growth Energy och Renewable Fuels Association/rådet, T-276/13, EU:T:2016:340, punkt 264).
- 146 I förevarande fall kan det konstateras att normalvärdet, enligt det slutliga informationsdokumentet, konstruerades utifrån den prisskillnad som konstaterats föreligga mellan dessa två produkttyper, eftersom den argentinska tillverkaren inte framställde DL-vinsyra. I sina kommentarer avseende det slutliga informationsdokumentet efterfrågade sökanden specifikt uppgifter angående metoden för att beräkna normalvärdet för DL-vinsyra, bland annat med avseende på vad priset för L+-vinsyra och DL-vinsyra grundade sig på och med avseende på de faktorer som påverkade prisjämförelsen. Trots denna efterfrågan anges det i skäl 29 i den angripna förordningen, liksom i det slutliga informationsdokumentet, att eftersom den argentinska tillverkaren inte framställde DL-vinsyra hade normalvärdet konstruerats genom att utgå från prisskillnaden mellan dessa två produkttyper. Enligt skäl 38 i den angripna förordningen avslogs dessutom sökandens begäran om ytterligare uppgifter, eftersom det skulle vara omöjligt att lämna ut sådana uppgifter utan att röja den enda argentinska tillverkarens produktionsmetoder och kostnader.
- 147 Det framgår av punkt 61 i repliken att sökanden förstod att institutionerna till att börja med, för att beräkna normalvärdet på DL-vinsyra, hade jämfört vissa priser för L+-vinsyra och DL-vinsyra, för att därefter tillämpa denna skillnad på det normalvärde som beräknats för L+-vinsyra i det jämförbara landet.
- 148 Institutionerna upplyste emellertid inte sökanden om ursprunget till de priser på L+-vinsyra och DL-vinsyra som de använde för att beräkna den prisskillnad som låg till grund för beräkningen av normalvärdet på DL-vinsyra. Det var först i dupliken som rådet uppgav att institutionerna hade grundat sig på exportpriserna i Folkrepubliken Kina vid beräkningen av skillnaden i pris mellan L+-vinsyra och DL-vinsyra. Som svar på tribunalens frågor preciserade institutionerna för första gången vid förhandlingen att de priser som användes för jämförelsen kom från sökanden själv och den andra berörda exporterande tillverkaren i Folkrepubliken Kina, det vill säga de enda två berörda tillverkare/exportörer som hade samarbetat under undersökningen. Tribunalen konstaterar att dessa upplysningar inte lämnats till sökanden i god tid under det administrativa förfarandet.
- 149 För övrigt, upplyste institutionerna aldrig sökanden om prisskillnaden mellan L+-vinsyra och DL-vinsyra.
- 150 Parterna är ense om att DL-vinsyra tillverkas endast i Folkrepubliken Kina. Tvärtemot vad rådet har gjort gällande i dupliken kan det dock inte uttryckligen utläsas ur det slutliga informationsdokumentet, eller av den angripna förordningen, att de priser som användes för att beräkna prisskillnaden mellan L+-vinsyra och DL-vinsyra kom från tillverkare i detta land. I princip finns det inget som hindrar att kommissionen beräknar denna prisskillnad på grundval av priset på DL-vinsyra i Folkrepubliken Kina och priset på L+-vinsyra på andra ställen i världen.

- 151 Det framgår av punkt 28 i dupliken att den förklaring som gavs av rådet, enligt vilken rådet inte kunde lämna konfidentiella uppgifter till sökanden angående den argentinska tillverkaren, avsåg fastställandet av normalvärdet för L+-vinsyra och inte prisjämförelsen mellan DL-vinsyra och L+-vinsyra.
- 152 Vid förhandlingen vidhöll institutionerna att deras vägran att lämna ut uppgifter angående prisskillnaden mellan DL-vinsyra och L+-vinsyra berodde på att sökanden, med utgångspunkt i dessa uppgifter, hade kunnat få reda på de priser som tillämpades av sökandens konkurrent, det vill säga den andra tillverkaren/exportören, vilket utgjorde känslig handelsinformation.
- 153 Enligt rättspraxis måste en unionsrättsakts lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs, varför tribunalen inte kan ersätta de skäl som åberopades under det administrativa förfarandet med andra skäl som åberopats för första gången inför tribunalen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 150). Som sökanden med fog gjorde gällande under förhandlingen kan således vägran att lämna ut de aktuella uppgifterna inte motiveras av ett skäl som åberopats under det muntliga förfarandet inför tribunalen, nämligen att skydda handelsintressena för en konkurrent till sökanden.
- 154 Det kan följaktligen konstateras att den angripna förordningen inte innehåller något godtagbart skäl till att vägra lämna ut uppgifterna angående prisskillnaden mellan DL-vinsyra och L+-vinsyra.
- 155 Det ska påpekas att prisskillnaden mellan L+-vinsyra och DL-vinsyra är en av de grundläggande delarna i beräkningen av normalvärdet på DL-vinsyra. Den andra delen utgörs av värdet på L+-vinsyra som konstruerats på grundval av uppgifter som lämnats av den argentinska tillverkaren. Sökanden har gjort gällande att företaget, om det fått del av uppgifterna angående prisskillnaden, hade kunnat jämföra dem med sina egna uppgifter för att säkerställa att prisskillnaden åtminstone överensstämde med dessa uppgifter, så att sökanden kunnat undanröja betydande fel.
- 156 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att den omständigheten att en berörd part har tillgång till de detaljerade beräkningar som utförts av kommissionen och till de uppgifter som använts för dessa beräkningar i allmänhet gör det möjligt för de berörda parterna att framföra mer användbara synpunkter för sina försvar. De kan nämligen då precist kontrollera hur kommissionen har använt sig av dessa uppgifter och jämföra dem med sina egna beräkningar, vilket innebär att de kan identifiera eventuella felaktigheter från kommissionens sida som annars inte hade kunnat upptäckas. Vidare visar institutionernas praxis att de själva anser att den omständigheten att de berörda parterna, när det gäller fastställandet av dumpningsmarginalen, förfogar över detaljerade beräkningar gör det möjligt för dem att på ett ändamålsenligt sätt utöva deras rätt till försvar (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 208).
- 157 Enligt den rättspraxis som angetts i punkt 144 ovan, kan det dessutom inte krävas av sökanden att denne visar att institutionerna skulle ha fattat ett annat beslut, utan endast att ett sådant antagande inte är helt uteslutet, då sökanden hade kunnat förbereda ett bättre försvar om det förfarandefel som så konkret påverkade rätten till försvar inte hade begåtts.
- 158 Dessa förutsättningar är uppfyllda i förevarande fall, eftersom institutionerna vägrade att lämna ut uppgifter angående prisskillnaden på DL-vinsyra och L+-vinsyra utan att i god tid ha lämnat godtagbara skäl för detta. Det är utrett att denna prisskillnad var väsentlig för beräkningen av normalvärdet på DL-vinsyra. Sökanden har dessutom gjort gällande att företaget, om det haft tillgång till dessa uppgifter, hade kunnat undanröja uppenbara fel. Sökanden hade således kunnat förbereda ett bättre försvar om detta förfarandefel inte hade begåtts.
- 159 Slutligen har institutionerna, i samband med ett undersökningsförfarande avseende antidumpning, inte någon absolut skyldighet att vägra lämna ut uppgifter som avser affärshemligheter, utan någon bedömning av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet (se, för ett liknande resonemang,

dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkterna 165 och 199). Tribunalen kan således inte föregripa den slutsats som institutionerna skulle komma fram till i samband med en omprövning av begäran om att lämna ut uppgifter angående prisskillnaden, på grundval av skäl som de på goda grunder skulle kunna beakta.

160 Följaktligen skulle institutionerna, med tillämpning av artikel 20.2 i grundförordningen och rätten till försvar, i princip ha gett sökanden tillgång till de begärda uppgifterna angående prisskillnaden mellan DL-vinsyra och L+-vinsyra, eftersom de inte i god tid angett ett giltigt skäl för att vägra utlämnandet.

161 Av ovanstående följer att talan ska bifallas på den femte grunden.

Rättegångskostnader

162 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 135.1 i rättegångsreglerna får tribunalen, om så anses skäligt, undantagsvis besluta att en tappande rättegångsdeltagare – förutom att bära sina rättegångskostnader – endast delvis, eller inte alls, ska ersätta en annan deltagares rättegångskostnader.

163 Eftersom talan endast delvis har bifallits, anser tribunalen att det med hänsyn till omständigheterna i förevarande mål är skäligt att sökanden ska bära hälften av sina rättegångskostnader. Rådet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av sökandens rättegångskostnader.

164 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska de medlemsstater och institutioner som har intervenerat bära sina rättegångskostnader. Kommissionen ska följaktligen bära sina rättegångskostnader.

165 Enligt artikel 138.3 i rättegångsreglerna får tribunalen besluta att även andra intervenienter än dem som nämns i punkterna 1 och 2 ska bära sina rättegångskostnader. I enlighet med denna bestämmelse ska de intervenerande bolagen förpliktas att bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

- 1) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 626/2012 av den 26 juni 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 349/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina ogiltigförklaras, i den del den avser Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.**
- 2) Europeiska unionens råd ska ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för Changmao Biochemical Engineering och bära sina rättegångskostnader.**
- 3) Changmao Biochemical Engineering ska bära hälften av sina rättegångskostnader.**
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**
- 5) Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl och Comercial Química Sarasa, SL ska bära sina rättegångskostnader.**

Collins

Kancheva

Barents

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 juni 2017.

Underskrifter